

ges. Jeg kan saaledes nævne Marineministeriet. Der er i Lønningsloven normeret 2 Departementschefer i Marineministeriet, og der er truffet den Bestemmelse, at naar der samtidig er en Direktør for Ministeriet, kan det ene Departementschefembede lades ubesat mod, at de særlige Forretninger overgaar til Kontorcheferne, idet Kontorchefen saa i disse Forretninger fungerer som Departementschef. For Tiden er Forholdet det, at vi har en Direktør for Marineministeriet, og paa Finanslovsforslaget er der følgerig kun opført een Departementschef; men saa overraskes man ganske vist ved at se, at i Stedet for denne Departementschef, hvis Embede er ubesat, findes der to fungerende Departementschefer med fuld Departementschefsløn og alle Tillægene. Besparelsen ved, at dette ene Departementschefembede ikke er besat, resulterer altsaa i, at vi i Stedet har faaet to, der oppebærer den fulde Løn, baade Grundlønnen og alle Tillægene, saa det bliver en dobbelt Udgift, skønt det selvfølgelig var ventet at skulle blive en Besparelse. Dette, mener jeg, er aldeles uforvarsligt. Nu ved jeg vel, at der i Fjor blev forelagt Lovforslag om Oprettelse af et nyt Departementschefembede under Marineministeriet, men det Forslag blev ikke vedtaget her i Rigsdagen, og saa kan man ikke nu komme saaledes og søge paa kunstig Maade at faa oprettet flere Departementschefembeder paa Finansloven. Jeg mener, det er aldeles ulovligt der at opføre 2 fungerende Departementschefer med fuld Departementschefsløn.

Noget lignende er Tilfældet for Landbrugsministeriets Vedkommende, dog ikke akkurat paa samme Muade; der er kun normeret 2 Kontorchefer i Landbrugsministeriet, men ser man efter paa Finanslovsforslaget, finder man 4 Kontorchefer, hvoraf de to er fungerende. Det kan selvfølgelig heller ikke tillades.

Ydelse af Vederlag for Virksomhed udenfor den egentlige Tjenestestilling er jo ret udførligt omtalt af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds og ligeledes Vederlag eller Honorar for forskellige Forretninger. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men kun sige, at jeg fuldt ud kan slutte mig til de Betragtninger, som blev fremført af det ærede Medlem. Han nævnede en Del Eksempler, som godtgjorde, at man heller ikke i den Henseende fra Administrationens Side har været fuldt klar over den nye

Tjenestemandsløvs Bestemmelser. Der er et Par enkelte Punkter, som ikke blev nævnt af det ærede Medlem, men som jeg skal tillade mig at fremføre. Ved den militære Klædefabriks Administration er der ansat 3 Tjenestemænd, og der findes et Beløb til andet fast Arbejde, hvis Udførelse højst kan udkræve 2 Mand; der er altsaa ansat en 4—5 Personer, og disse lønnes med 28 000—29 000 Kr. Men saa føjes der til bagefter: „Gratiale 10 000 Kr.“ uden mindste Forklaring af, hvortil disse 10 000 Kr. skal benyttes, og hvem der skal have dem. Dette er, synes jeg, meget grelt. Saaledes som Lovforslaget lyder, maa man forudsætte, at disse 10 000 Kr. skal deles mellem disse 4—5 Mennesker, som er opførte paa dette Budget. Jeg mener, at den Slags Ting er aldeles utilstedelige, og at der maa protesteres derimod, og man maa i alt Fald for Fremtiden være sikret imod, at noget saadant gentages.

Der er i Tjenestemandsløven truffet ganske bestemte Regler angaaende Betaling for Overarbejde, idet det i § 1291 hedder, at i saadanne Tjenestestillinger, hvor der er fastsat een højeste Tjenestetid, kan der betales Vederlag for Tjeneste ud over den højeste Tjenestetid. Nu har jeg hørt, at man ogsaa for Ministeriernes Vedkommende vil bruge den Bestemmelse, og at man der vil gaa ud fra, at der er fastsat en højeste Tjenestetid for Ministeriets Tjenestemænd paa 6 Timer; hvad de udfører derudover, skal betragtes som Overarbejde, og det skal de have Betaling for. Det mener jeg er aldeles ulovligt, og i alt Fald kan der efter min Mening aldrig blive Tale om at give Betaling for Overarbejde til *Embedsmænd* for deres Arbejde. Men desuagtet ser jeg, at Udenrigsministeriet fortsætter med at udrede disse Gratialer til Ministeriets Embedsmænd og til Sekretærene. Under Krigen har Udenrigsministeriet ved Henvendelse til Finansudvalget faaet dettes Billigelse til, at der maa bruges nogle Penge, altsaa for det overordentlig store Arbejde, Udenrigsministeriet den Gang havde. Nu paastaar de, at de har det samme Overarbejde endnu. Det kan jeg selvfølgelig ikke dømme om, men efter den nye Lov om Statens Tjenestemænd mener jeg absolut ikke, at der kan fortsættes paa den Maade. Det undrer mig for Resten ogsaa noget, eftersom jeg har faaet det Indtryk efter de Forhandlinger, vi i Lønningskommissionen havde med Repræsentanter for Udenrigsministeriet, og hvorved